

med almindelige letfindige Betragtninger af Fanger og Fangers Tilstand sædvanligt hedder, at de jo ere i Straffeanstalten, for at straffes og tugtes, at der skal stary Lud, som man siger, til skurvede Hoveder, og at det derfor maa være overladt til Vedkommende at straffe, tugte og reyse paa bedste Maade, som de finde tjenligt; men dette er saa aldeles sridende mod mit Begreb af hvad der skal finde Sted i et Forbedringshuus, at jeg ikke kan Andet end ønske en virkelig Bestemmelse, ifølge hvilken Loven dog maatte udtrykke hvad Hensigten er med Straffen, saa at Directeurerne i Forhold dertil maatte føle, hvad der var deres Pligt. Ordspøget siger: man maa ikke engang gjøre et Skarnsmenneke Fortred, og jeg vil tilføie, at ved at gjøre et Skarnsmenneke Fortred, istedetfor at virke til dette Menneskes Forbedring, gjør man sig selv til et Skarnsmenneke, og virker netop derved til hans Fordærvelse, thi hvorsomhelst Skarnsmenneker bliver vederfaret Uret, kunne de umulig forbedres, men de maae bestyrkes i deres Uret, og de ville nok vide at finde Leilighed til at hævne sig. Den hele Indledning, jeg har foreslaaet i Paragræphens Begyndelse, synes vel at være noget instruxmæssig, men jeg mener ogsaa, at dette er ganske fornødent ved en Straffelov; thi vi kunne dog ikke antage, som den ærede Ordfører bemærkede, at det ikke kan være anderledes, end at enten Directeurerne maae være saadanne Mænd, der selv opfatte deres Stilling saaledes, eller at deres Foresatte tilkjendegive dem en saadan Instrux, og de saa holde sig dertil; men er det derimod saaledes, da er det heller ikke af Veien, at det staaer i Loven, da er det heller ikke af Veien, at Fangerne selv vide, hvad de i saa Henseende have at vente og at fordre af deres Directeurer, ifølge denne Straffelov. Vi have alt for mange Exempler paa, at Forbedringshuusfanger istedetfor at blive forbedrede i Forbedringshuset ere bleve forværrede der; skulle Forbedringshusene altsaa engang komme til at

svare til deres Navn og til virkelig at gjøre Gavn i Forhold til den store Befolkning, de forarsage Landet, da' maa man ogsaa sørge for, at de ikke alene blive i det Udvortes forbedrede, men ogsaa i det Indvortes, og at der bliver en saadan Omgængelse, et saadant Forhold og en saadan Ordning med Fangerne, at der kan ventes en Forbedring deraf paa Fangerne. — Saadanne Mennesker, der ere indesluttede og berøvede deres Frihed, ere virkelig i en saa hjælpeløs Tilstand, at deres Hjerter efter min Erfaring ville saavidt muligt være aabne for det, man kalder mennekeskærlig Bes handling; de ville derved finde, at de virkelig afhjelpes fra deres forhærdede Tilstand, at deres Sind afvendes fra det, som har bragt dem derind, men det kunne de umuligt bringes til, uden ved at beegnes med et saadant Forhold som det, der her er betegnet, uden ved at de komme til at føle, at naar de reyses, er det fordi de virkelig efter Retfærdighed skulle reyses, og reyses der da ikke for haardt, da reyses der for at de kunne forbedres. Naar det derimod derefter hedder; at saadanne ringere Forseelser, som jo ikke ere betegnede videre, skulle straffes med 27 Slæg Kat, Lamp eller Rotting, eller med 3 Gange 5 Dages Band og Brød Straf, eller med Hensættelse i eenlig Celle uden Arbeide i 6 Maaneder, da maa man vel spørge: Naar saadanne Straffe anvendes for ringere Forseelser, hvilke Straffe skulle saa anvendes for de større Forseelser? Nu vide vi jo, at deres Hensættelse i Tugt- eller Forbedringshuset er selve deres Straf, deres Friheds Berøvelse, deres Arbeide under Opsigt, det er deres Straf, og ikke Andet; naar man altsaa tilføier dem Dndt, for at gjøre dem deres Tilstand saa utaalelig som mulig, og man troer, at det vil forbedre dem, og mener, at det skal virke, da er det min Mening, at det vil virke lige det Modsatte, og at det ifølge mennekeskelige Vilkaar ikke kan andet.